Ügyszám: ABI-0493-4/2010/P

[…] részére

Tisztelt […]!

Az Adatvédelmi Biztos Irodájához küldött beadványára, melyben a III. kerület Óbudai Gondozási Központ adatkezelési gyakorlatát kifogásolta, az alábbiakban válaszolok.

Ön beadványában azt kifogásolta, hogy a nyugdíjasházban működő Idősek Klubja minden évben elkéri a tagoktól a nyugdíjszelvényt, és azt lemásolja.

Levele alapján megkeresést küldtem az Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat Óbudai Gondozási Központjához, hogy tájékoztassanak arról, mely felhatalmazás alapján és milyen célból másolják le az érintettek nyugdíjszelvényét.

Az intézetvezető válaszában leírta, hogy a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 20. § a) pontja szerint a személyes szociális gondoskodásban részesülő személyről az ellátó szociális intézmény vezetője nyilvántartást vezet. A nyilvántartás tartalmazza a 18. § a)-i) pontjaiban meghatározott adatokat, melynek g) pontja magában foglalja a jogosultság és a térítési díj megállapításához szükséges jövedelmi adatokat.

Az Szt. 114. § (1) bekezdése szerint a személyes gondoskodást nyújtó ellátásokért térítési díjat kell fizetni, amely magában foglalja az Idősek Klubját is, ezért a térítési kötelezettséggel rendelkező klubtag jövedelem igazolása szükséges.

A személyes gondoskodás keretébe tartozó szociális szolgáltatásokról, azok igénybevételéről, valamint a fizetendő térítési díjakról szóló 13/2005. (III. 3.) Óbuda-Békásmegyer Önkormányzat képviselőtestülete által hozott rendelet 7. § (6) bekezdése alapján a szociális szolgáltatások keretében biztosított szolgáltatás személyi térítési díjának megállapításánál a szolgáltatást igénybevevő személy rendszeres havi jövedelmét kell figyelembe venni.

Az 1/2000. (I. 7.) SZCSM rendelet 77. § (1) bekezdésének d) pontja szerint nappali ellátást nyújtó intézményként szolgáltatásaik közé tartozik az ellátottak hivatalos ügyeinek intézése, ha erre felkérést adnak. Az ott ellátottak zömében idős emberek, ügyeik vitelében csak részben képesek, mozgásukban sokszor korlátozottak. Az Intézet feladatának tekinti, hogy az ő kérelmeik, melyeket sok esetben más-más hatóságokhoz nyújtanak be, megfelelő igazolásokkal jussanak el a címzettekhez.

Az érintett beleegyezésével az év elején elkért és lemásolt jövedelemigazolások célja, egyrészt a térítési díjak megállapítása, másrészt a különböző támogatási kérelmekhez becsatolandó másolatokat egyszer kéri az Intézet, hogy utána ne okozzon gondot az esetleges hiányuk, eltűnésük. Ez minden esetben az ellátottak hozzájárulásával történik. Az Intézet munkája során fokozott gondot fordít arra, hogy az érintettek adataihoz illetéktelenek ne férjenek hozzá, illetve munkatársaik is csak abban az esetben használják, ha erre az ellátottak érdekében elengedhetetlenül szükség van.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 3. § (1) bekezdése szerint személyes adat akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul, vagy azt törvény elrendeli.

Jelen esetben a jövedelmet igazoló dokumentum bemutatására a felhatalmazást a fent említett Szt. erre vonatkozó szabálya adja, egyéb dokumentumok kezeléséhez, melyek a későbbi ügyintézés szempontjából fontos jelentőségűek az érintett adja hozzájárulását abban az esetben, ha valóban szükségesnek véli, hogy bizonyos ügyek tekintetében helyette az Intézet járjon el. Véleményem szerint az Intézet megfelelő szabályok kialakításával gondoskodik arról, hogy az érintettek személyes adatai ne kerülhessenek illetéktelen

személyek birtokába, és azokat csak abban az esetben használják fel, ha az érintett valamely érdekének védelme azt indokolja.

Személyes adatok védelmével és közérdekű adatok nyilvánosságával kapcsolatban a jövőben is forduljon hozzám bizalommal.

Budapest, 2010. január 25.

Üdvözlettel:

Dr. Jóri András